

и відхилінія відповідно до їхніх змін. Тому вони дійсно відповідають вимогам, які встановлені відповідно до сучасного стану підготовленості та розуміння проблеми.

І. Жилинъ.

Д-ръ Коровинъ. Къ методикѣ изученія алкоголизма личности. Врачебная газета. 1908 г. № 2.

Авторъ предлагаетъ одиннадцать положеній, имѣющихъ освѣтить равносторонне изученіе алкоголизма личности,—своего рода систематическую программу изслѣдованія, которой надлежало-бы пользоваться для полученія и частныхъ, и общихъ выводовъ.

Терапія.

**Проф. A. Strümpell. Къ патологіи и терапіи бронхіаль-
ной астмы.** Соврем. кл. и терапія. № 2. 1908 г.

Авторъ полагаетъ, что настоящій приступъ бронхіальной астмы всегда обусловливается особеннымъ сосудодвигательнымъ и секреторнымъ разстройствомъ въ слизистой оболочкѣ, главнымъ образомъ, мелкихъ бронхіоль, вслѣдствіе чего наступаетъ острый разлитой бронхіолярный стенозъ. Конечная причина астматическихъ приступовъ можетъ заключаться лишь въ болѣзnenномъ предрасположеніи слизеотдѣлительныхъ клѣтокъ, которая, подъ вlivnіемъ различнѣйшихъ моментовъ, внезапно приходятъ въ состояніе усиленной отдѣлительной работы. Авторъ усиленно рекомендуетъ лечение бронхіальной астмы электрическими свѣтокалильными ваннами, отмѣчая притомъ особый успѣхъ этого метода лѣченія.

І. Жилинъ.